

Sygn. akt – IX Ka 532/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12. grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w składzie:

Przewodniczący – S.S.O. Rafał Sadowski (spr.)

Sędziowie: S.S.O. Marzena Polak

S.S.O. Aleksandra Nowicka

Protokolant – st. sekr. sąd. Anna Ryłow

przy udziale Prokuratora Prok. Okręgowej w Toruniu Marzenny Mikołajczak

po rozpoznaniu w dniu 12. grudnia 2013 r.

sprawy **P. W.** – oskarżonego z art. 279§1 kk oraz z art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk i z art. 288§1 kk w zw. z art. 11§2 kk oraz z art. 158§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk oraz z art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk oraz z art. 280§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego,

od wyroku Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 7. czerwca 2013 r., **sygn. akt II K 1138/12**,

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie VI. tego wyroku eliminuje z podstawy prawnej skazania oskarżonego art. 288§1 kk oraz art. 11§2 kk, zaś z podstawy prawnej wymiaru kary eliminuje art. 11§3 kk;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Grudziądzu) na rzecz kancelarii adwokackiej adw. T. W. 516,60 (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) zł (brutto), tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżonego z obowiązku poniesienia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a wydatkami poniesionymi w tym postępowaniu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 532/13

UZASADNIENIE

P. W. został oskarżony o to, że:

I. w okresie 12/13 kwietnia 2012 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. I. i M. F., po uprzednim otworzeniu w nieustalony sposób zamka w drzwiach samochodu marki (...)o nr rej. (...), z wnętrza pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia radioodtwarzacz marki (...), klucze narzędziowe, uchwyt na telefon, pieniądze w kwocie 50 zł, powodując straty o łącznej wysokości 200 zł na szkodę R. W.- **tj.**

o czyn z art. 279 § 1 kk

II. w okresie 12/13 kwietnia 2012r. w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. I. i M. F., po uprzednim otworzeniu w nieustalony sposób zamka w drzwiach samochodu marki (...) o nr rej. (...) usiłował dokonać kradzieży, lecz z niewyjaśnionych przyczyn celu swego nie osiągnął, a następnie dokonał uszkodzenia samochodu marki (...) o nr rej. (...) w postaci zgięcia koła kierownicy, wygięcia zamka pokrywy schowka i zerwania pokrywy bezpieczników, czym spowodował łączne straty w wysokości 500 zł na szkodę J. C. - **tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk**

III. w okresie 12/13 kwietnia 2012 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. I. i M. F. po uprzednim otworzeniu w nieustalony sposób zamka w drzwiach samochodu marki (...) o nr rej. (...) z wnętrza pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia akumulator o poj. 72 AH o wartości 400 zł na szkodę S. J. - **tj. o czyn z art. 279 § 1 kk**

IV. w dniu 24 kwietnia 2012 r. około godz. 16:00 w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. D. dokonał pobicia H. K. w ten sposób, że bili go pięściami i kopali po całym ciele, powodując obrażenia w postaci stłuczenia głowy bez utraty świadomości z obustronnymi krwawkami okularowymi, stłuczenia powłok klatki piersiowej, co spowodowało naruszenie czynności narządów ciała w/wym. na okres poniżej 7 dni, czym równolegle narazili H. K. na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 157 § 1 kk - **tj. o czyn z art. 158 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk**

V. w okresie od 27 do 28 kwietnia 2012 roku w G. na parkingu niestrzeżonym przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. D. włamał się do samochodu marki (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie szyby w

drzwiach przednich od strony pasażera, skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia CB Radia marki (...) o wartości 270 zł oraz sztucznej biżuterii o wartości 2.000 zł na szkodę D. B. - **tj. o czyn z art. 279 § 1 kk**

VI. w okresie od 27 do 28 kwietnia 2012 roku w G. na parkingu niestrzeżonym przy sklepie (...) przy ul. (...), włamał się do samochodu marki (...) o nr rej. (...) i usiłował dokonać kradzieży mienia z wnętrza pojazdu, lecz z nieustalonych powodów zamiaru nie osiągnął, czym działa na szkodę M. J. - **tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk**

VII. w okresie od 27 do 28 kwietnia 2012 roku w G. na parkingu niestrzeżonym przy sklepie (...) przy ul. (...) włamał się do samochodu marki (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie szyby w drzwiach od strony kierowcy, a następnie z wnętrza pojazdu dokonał kradzieży panela od radioodtwarzacza marki (...) oraz wzmacniacza marki (...) od tuby basowej o wartości 200 zł, tj. mienia o łącznej wartości 400 zł na szkodę J. K. - **tj. o czyn z art. 279 § 1 kk**

VIII. w okresie od 27 do 28 kwietnia 2012 roku w G. przy ul. (...) włamał się do samochodu marki (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie szyby w drzwiach od strony kierowcy, a następnie z wnętrza pojazdu dokonał kradzieży radioodtwarzacza CD marki (...) z podpiętą pamięcią przenośną USB marki K. (...) oraz karta pamięci 2 GB o łącznej wartości 309 zł na szkodę D. P. - **tj. o czyn z art. 279 § 1 kk**

IX. w dniu 29 kwietnia 2012 roku w G. na parkingu niestrzeżonym przy budynku (...) przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. D. włamał się do samochodu marki (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie szyby w prawych przednich drzwiach, a następnie z wnętrza pojazdu dokonał zaboru w celu przywłaszczenia radioodtwarzacza samochodowego marki (...) z pilotem oraz lusterka wewnętrznego o łącznej wartości 300 zł na szkodę M. A. - **tj. o czyn z art. 279 § 1 kk**

X. w nocy z 30 kwietnia 2012 roku na 1 maja 2012 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z P. D., po uprzednim użyciu przemocy wobec W. K. polegającej na uderzeniu wymienionego w głowę, co spowodowało jego upadek i utratę przytomności, w następstwie czego w/wym. W. K. doznał stłuczenia głowy bez utraty świadomości z otarcie lewego policzka, co spowodowało naruszenie czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni, przy czym następnie zabrał mu telefon komórkowy marki (...) o wartości 55 zł, a następnie za 120 zł oraz klucze do mieszkania o wartości 55 zł, a następnie za pomocą zabranych kluczy otworzył drzwi do mieszkania wymienionego położonego w G. przy ul. (...) i zabrał w celu przywłaszczenia telewizor LCD marki (...) wraz z pilotem i dokumentem zakupu telewizora o wartości 900 zł, kartę wędkarską na nazwisko J. K., legitymację członkowską PZW, latarkę o wartości 10 zł, pilnik do paznokci o wartości 5 zł, medal okolicznościowe, legitymację inwalidzką na nazwisko W. K., legitymację emeryta i rencisty W. K.,

dowód osobisty W. K., 2 sztuki etui do dokumentów koloru brązowego o łącznej wartości 20 zł, ładowarkę do telefonu (...) o wartości 15 zł, 2 sztuk telefonów komórkowych marki (...) o łącznej wartości 30 zł, telefon (...) starego typu o wartości 15 zł, perfumy marki (...) o wartości 20 zł, powodując stratę w łącznej kwocie 1.190 zł na szkodę W. K. - **tj. o czyn z art. 280 §**

1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

P. I. został oskarżony o to, że:

XV. w okresie 12/13 kwietnia 2012 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. W. i M. F., po uprzednim otworzeniu w nieustalony sposób zamka w drzwiach samochodu marki (...) o nr rej. (...), z wnętrza pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia radioodtwarzacz marki (...), klucze narzędziowe, uchwyt na telefon, pieniądze w kwocie 50 zł, powodując straty o łącznej wysokości 200 zł na szkodę R. W. - **tj. o czyn z art. 279 § 1 kk**

XVI. w okresie 12/13 kwietnia 2012r. w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. W. i M. F., po uprzednim otworzeniu w nieustalony sposób zamka w drzwiach samochodu marki (...) o nr rej. (...) usiłował dokonać kradzieży, lecz z niewyjaśnionych przyczyn celu swego nie osiągnął, a następnie dokonał uszkodzenia samochodu marki (...) o nr rej. (...) w postaci zgięcia koła kierownicy, wygięcia zamka pokrywy schowka i zerwania pokrywy bezpieczników, czym spowodował łączne straty w wysokości 500 zł na szkodę J. C. - **tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk**

XVII. w okresie 12/13 kwietnia 2012 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. W. i M. F. po uprzednim otworzeniu w nieustalony sposób zamka w drzwiach samochodu marki (...) o nr rej. (...) z wnętrza pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia akumulator o poj. 72 AH o wartości 400 zł na szkodę S. J. - **tj. o czyn z art. 279 § 1 kk**

M. F. został oskarżony o to, że

XVIII. w okresie 12/13 kwietnia 2012 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. W. i P. I., po uprzednim otworzeniu w nieustalony sposób zamka w drzwiach samochodu marki (...) o nr rej. (...), z wnętrza pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia radioodtwarzacz marki (...), klucze narzędziowe, uchwyt na telefon, pieniądze w kwocie 50 zł, powodując straty o łącznej wysokości 200 zł na szkodę R. W. - **tj. o czyn z art. 279 § 1 kk**

XIX. w okresie 12/13 kwietnia 2012r. w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. W. i P. I., po uprzednim otworzeniu w nieustalony sposób zamka w drzwiach samochodu marki (...) o nr rej. (...) usiłował dokonać kradzieży, lecz z niewyjaśnionych przyczyn celu swego nie osiągnął, a następnie dokonał uszkodzenia samochodu marki (...) o nr rej. (...) w postaci zgięcia koła kierownicy, wygięcia zamka pokrywy schowka i zerwania pokrywy bezpieczników, czym spowodował łączne straty w wysokości 500 zł na szkodę J. C. - **tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk**

XX. w okresie 12/13 kwietnia 2012 roku w G. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. W. i P. I., po uprzednim otworzeniu w nieustalony sposób zamka w drzwiach samochodu marki (...) o nr rej. (...) z wnętrza pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia akumulator o poj. 72 AH o wartości 400 zł na szkodę S. J. - **tj. o czyn z art. 279 § 1 kk**

Wyrokiem z dnia 7 czerwca 2013 roku Sąd Rejonowy w Grudziądzu, sygn. akt

II K 1138/12:

I. Oskarżonego **P. W.** za winnego popełnienia czynów zabronionych zarzucanych mu w punkcie I-szym i III-cim aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że zostały popełnione w krótkich odstępach czasu w podobny sposób, z tym ustaleniem, że wartość zabranego akumulatora wymienionego w punkcie III-cim aktu oskarżenia wynosiła 250 zł, tj. ciągu występków określonych w art. 279 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 279 § 1 k.k., po zastosowaniu art. 91 § 1 kk, wymierzył mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

II. Oskarżonego **P. W.** w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie II-gim aktu oskarżenia uznał za winnego tego, że w nocy z 12 na 13 kwietnia 2012 r. w G. przy ul. (...), działając z zamiarem bezpośrednim, wspólnie i w porozumieniu z P. I. oraz M. F., dokonał uszkodzenia samochodu marki (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że zgięli koło kierownicy, wygięli zamek pokrywy schowka i zerwali pokrywę bezpieczników, powodując J. C. łączną szkodę w wysokości 500 zł, tj. występku z art. 288 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 288 § 1 k.k., wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

III. Oskarżonego **P. W.** w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie IV- tym aktu oskarżenia uznał za winnego tego, że w dniu 24 kwietnia 2012 r. w G. przy ul. (...), działając z zamiarem bezpośrednim, wspólnie i w porozumieniu z P. D., wzięli udział w pobiciu H. K. w ten sposób, że bili go pięściami i nogami po całym ciele, narażając go na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 157 § 1 k.k., tj. występku z art. 158 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 158 § 1 k.k. wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

IV. Oskarżonego **P. W.** uznał za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w punkcie V-tym i IX-tym aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, że popełnił je w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, a także z tym ustaleniem w przypadku czynu zarzucanego mu w punkcie V-tym aktu oskarżenia, że wartość radia będącego przedmiotem zaboru na wynosiła 200 zł, a wartość zabranej biżuterii wynosiła 400 zł, a także z tym ustaleniem w przypadku czynu zarzucanego mu w punkcie IX-tym aktu oskarżenia, że wartość radioodtwarzacza będącego przedmiotem zaboru na wynosiła 249 zł, tj. ciągu występku określonych w art. 279 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 279 § 1 k.k., po zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., wymierzył mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

V. Oskarżonego **P. W.** uznał za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w punkcie VII-mym i VIII-mym aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, że popełnił je w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, tj. ciągu występku określonych w art. 279 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 279 § 1 k.k., po zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., wymierzył mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

VI. Oskarżonego **P. W.** w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie VI- tym aktu oskarżenia uznał za winnego tego, że w dniu 27 kwietnia 2012 r. ok. godziny 23-iej w G. na parkingu niestrzeżonym przy sklepie (...) przy ul. (...), działając z zamiarem bezpośrednim, po uprzednim wybiciu dwóch szyb w samochodzie marki (...) o nr rej. (...) o wartości łącznej 400 złotych, zmierzał bezpośrednio do zaboru radia z wnętrza pojazdu, lecz zamiaru swego nie osiągnął z uwagi na to, że wartość radia była dla niego zbyt niska, powodując M. J. szkodę w wysokości 400 złotych, tj. występku określonego w art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to, na podstawie art. 279 § 1 k.k., po zastosowaniu art. 14 § 1 k.k., oraz art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

VII. Oskarżonego **P. W.** uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie X-tym aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że wartość będącego przedmiotem zaboru telefonu marki (...)wynosiła 120 złotych, a nadto z tym ustaleniem, że eliminuje z opisu czynu przypisanego zabór w celu przywłaszczenia karty wędkarskiej na nazwisko J. K., legitymację członkowską (...), medal okolicznościowe, legitymację inwalidzką na nazwisko W. K., legitymację emeryta i rencisty W. K., tj. występku określonego w art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to, na podstawie art. 280 § 1 k.k., po zastosowaniu art. 11 § 3 k.k., wymierzył mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

VIII. Na podstawie art. 91 § 2 k.k. w miejsce kar jednostkowych orzeczonych w punkcie od I- ego do VII-ego wyroku orzekł wobec oskarżonego **P. W.** karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

IX. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary zaliczył oskarżonemu **P. W.** okres tymczasowego aresztowania i zatrzymania od dnia 1 maja 2012 r. do dnia 26 listopada 2012 r. przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

X. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **P. W.** obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz:

- a) pokrzywdzonego R. W. kwoty 66,66 zł
- b) pokrzywdzonego J. C. kwoty 166,66 zł
- c) pokrzywdzonego S. J. kwoty 83,33 zł
- d) pokrzywdzonej D. B. kwoty 400 zł solidarnie w tej części ze skazanym P. D.,
- e) pokrzywdzonej M. J. kwoty 400 zł
- f) pokrzywdzonego J. K. kwoty 400 zł
- g) pokrzywdzonego D. P. kwoty 309 zł
- h) pokrzywdzonego M. A. kwoty 149 zł

XI. Na podstawie art. 415 § 1 k.p.k. zasądził od oskarżonego **P. W.** na rzecz pokrzywdzonego H. K. kwotę 500 zł złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,

XII. Na podstawie art. 415 § 1 k.p.k. zasądził od oskarżonego **P. W.** na rzecz pokrzywdzonego W. K. kwotę 500 zł złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,

XIII. Oskarżonego **P. I.** uznał za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w punkcie XV-tym i XVII-tym aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, że zostały popełnione w krótkich odstępach czasu w podobny sposób, z tym ustaleniem, że wartość zabranego akumulatora wymienionego w punkcie XVII-tym aktu oskarżenia wynosiła 250 zł tj. ciągu występków określonych w art. 279 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 279 § 1 k.k., po zastosowaniu art. 91 § 1 kk, wymierzył mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

XIV. Oskarżonego **P. I.** w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie XVI-tym aktu oskarżenia uznał za winnego tego, że w nocy z 12 na 13 kwietnia 2012 r. w G. przy ul. (...), działając z zamiarem bezpośrednim, wspólnie i w porozumieniu z P. W. oraz M. F., dokonał uszkodzenia samochodu marki (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że zgięli koło kierownicy, wygięli zamek pokrywy schowka i zerwali pokrywę bezpieczników, powodując J. C. łączną szkodę w wysokości 500 zł, tj. występku z art. 288 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 288 § 1 k.k., wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

XV. Na podstawie art. 91 § 2 k.k. w miejsce kar jednostkowych orzeczonych w punkcie od XIII do XIV wyroku orzekł wobec oskarżonego **P. I.** karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

XVI. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **P. I.** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 4 lat próby,

XVII. Na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora,

XVIII. Na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 kk zobowiązał oskarżonego do podjęcia wykonywania pracy w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia.

XIX. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **P. I.** obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz:

- a) pokrzywdzonego R. W. kwoty 66,66 zł
- b) pokrzywdzonego J. C. kwoty 166,66 zł

c) pokrzywdzonego S. J. kwoty 83,33 zł

XX. Oskarżonego **M. F.** uznał za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w punkcie XVIII-tym i XX-tym aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, że zostały popełnione w krótkich odstępach czasu w podobny sposób, z tym ustaleniem, że wartość zabranego akumulatora wymienionego w punkcie XX-tym aktu oskarżenia wynosiła 250 zł tj. ciągu występków określonych w art. 279 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 279 § 1 k.k., po zastosowaniu art. 91 § 1 kk, wymierzył mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

XXI. Oskarżonego **M. F.** w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie XIX-tym aktu oskarżenia uznał za winnego tego, że w nocy z 12 na 13 kwietnia 2012 r. w G. przy ul. (...), działając z zamiarem bezpośrednim, wspólnie i w porozumieniu z P. W. oraz P. I., dokonał uszkodzenia samochodu marki (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że zgięli koło kierownicy, wygięli zamek pokrywy schowka i zerwali pokrywę bezpieczników, powodując J. C. łączną szkodę w wysokości 500 zł, tj. występku z art. 288 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 288 § 1 k.k., wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

XXII. Na podstawie art. 91 § 2 k.k. w miejsce kar jednostkowych orzeczonych w punkcie od XX-ego do XXI-ego wyroku orzekł wobec oskarżonego **M. F.** karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

XXIII. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **M. F.** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby,

XXIV. Na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddał oskarżonego **M. F.** w okresie próby pod dozór kuratora,

XXV. Na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 kk zobowiązał oskarżonego w okresie próby do wykonywania pracy zarobkowej.

XXVI. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **M. F.** obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz:

a) pokrzywdzonego R. W. kwoty 66,66 zł

b) pokrzywdzonego J. C. kwoty 166,66 zł

c) pokrzywdzonego S. J. kwoty 83,33 zł

XXVII. Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. T. W. kwotę 924 zł + 23 % podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu P. W. z urzędu,

XXVIII. Zasądził od oskarżonego M. F. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 zł opłaty.

XXIX. Zwolnił oskarżonego M. F. od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.

XXX. Zwolnił oskarżonych P. W. i P. I. od obowiązku uiszczenia opłaty, zwolnił oskarżonych od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.

Wyrok ten zaskarżył **w całości obrońca oskarżonego**, zarzucając mu:

1. Błąd w ustaleniach faktycznych, polegający błędnym ustaleniu w pkt X.a) wartości szkody, która ma być naprawiona przez oskarżonego na rzecz R. W., bowiem bez uwzględnienia wartości odzyskanego przez pokrzywdzonego radia o wartości 50 zł, błędnym ustaleniu w pkt VI wartości radia objętego zarzutem IX aktu oskarżenia, bowiem nie stanowi ona wartości radia takie, jak było przedmiotem zaboru tylko radia nowego oraz błędnym ustaleniu w pkt VII, że to oskarżony uderzył pokrzywdzonego w głowę co skutkowało przyjęciem wobec niego kumulatywnej kwalifikacji prawnej z uwzględnieniem art. 157 § 2 kk oraz że zamiar popełnienia czynu powstał u niego przed zastosowaniem przemocy wobec pokrzywdzonego

2. Naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 283 kk poprzez jego niezastosowanie do czynów przypisanych oskarżonemu w pkt I, IV, V i VI wyroku oraz art. 288 § 1 kk poprzez jego błędne zastosowanie do ustalonego stanu faktycznego odnośnie czynu z pkt VI

3. Rażąca niewspółmierność kary orzeczonej za czyn przypisany oskarżonemu w pkt VI wyroku

W oparciu o powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uznanie, że czyny przypisane oskarżonemu w pkt I, IV, V i VI stanowiły wypadki mniejszej wagi, wymierzenie oskarżonemu za czyn przypisany w pkt VI łagodniejszej kary po wyeliminowaniu z kwalifikacji prawnej art. 288 § 1 kk, prawidłowe ustalenie wartości szkody spowodowanej czynem z pkt IV wyroku oraz określenie wartości szkody z pkt X.a), do naprawienia której zobowiązany został oskarżony, a także przyjęcie, że czyn z pkt VII nie stanowił rozboju, lecz kradzież, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego okazała się w przeważającej części niezasadna.

Na uwzględnienie nie zasługiwały **zarzuty skarżącego zmierzające do podważenia ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku**. Sąd orzekający zgodnie z regułami określonymi w art. 7 kpk ocenił zgromadzone dowody, a na ich podstawie prawidłowo odtworzył przebieg wydarzeń w wypadku wszystkich czynów przypisanych oskarżonemu.

W szczególności nie ma racji skarżący, twierdząc, że sąd meriti błędnie ustalił wartość radia będącego przedmiotem zaboru w wypadku czynu osądzonego w pkt IV wyroku. Faktem jest, że wskazana przez pokrzywdzonego kwota stanowiła cenę zakupu tegoż przedmiotu kilka miesięcy przed dokonaniem kradzieży. Okoliczność, że na dzień popełnienia czynu wartość owego radia była nieco niższa, nie zmieniała jednak tego, że aby znów stać się właścicielem tego rodzaju przedmiotu, pokrzywdzony będzie musiał wydać taką właśnie sumę. Używane rzeczy tego rodzaju wprawdzie z pewnością można zakupić za cenę niższą niż nowe, jednak niesprawiedliwe (o ile w ogóle wykonalne) byłoby obciążanie go koniecznością poszukiwania radia w identycznym stanie, jak to, które zostało mu skradzione, aby mógł przywrócić stan rzeczy naruszony czynem oskarżonego.

Wartość radia jest też przesłanką zarzutu odnoszącego się do orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody zawartego w punkcie X.a) zaskarżonego wyroku. Skarżący wywodzi, że z zeznań pokrzywdzonego wynika, iż łączna wartość skradzionych mu przedmiotów wynosiła nie więcej niż 150 zł. Nawet jednak przy hipotetycznym przyjęciu takiej wartości, zarzut apelacji jest nietrafny, bowiem sąd meriti zasądził obowiązek naprawienia szkody w kwocie 66,66 zł - a więc znacznie poniżej 150 zł. Jest to najwyraźniej tylko część szkody (aczkolwiek z uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie wynika jaka część i dlaczego taka).

Jeśli chodzi o czyn osądzony w pkt VII wyroku (rozbój na osobie W. K.), po dokonaniu oceny wyjaśnień oskarżonego z uwzględnieniem wskazań logiki i doświadczenia życiowego oraz pozostałych dowodów, sąd orzekający słusznie przyjął, że zamiar dokonania zaboru mienia istniał u sprawców już wówczas, gdy stosowali przemoc wobec pokrzywdzonego. Zarówno oskarżony, jak i P. D. stwierdzili wprawdzie, że pomysł dokonania zaboru rzeczy pojawił się po pobiciu pokrzywdzonego, jednakże bliższa analiza treści wyjaśnień P. D., z których wynika, że zadanie uderzenia było sposobem, który umożliwił im dokonanie kradzieży na szkodę pokrzywdzonego, wskazuje na to, że oświadczenia te nie polegały na prawdzie. To, że między zastosowaniem przemocy, a dokonaniem zaboru upłynął pewien, obiektywnie rzecz biorąc, krótki - nie budzący zdziwienia na tle typowych zdarzeń tego rodzaju - okres czasu, nie rodzi

- gdy oceniać rzecz rozsądnie - wątpliwości co do tego, czy zamiar dokonania zaboru istniał u nich już w chwili stosowania przemocy. Z punktu widzenia odpowiedzialności za czyn z art. 280 kk istotne znaczenie ma nie to, czy

jakiś czas upłynął do tego momentu do dokonania zaboru, ale właśnie to, że przemoc zastosowana była z myślą o zneutralizowaniu oporu pokrzywdzonego.

Pomimo tego, że pokrzywdzony nie był w stanie określić, kto zadał mu cios w głowę, nie sposób uznać również, że sąd dowolnie obciążył oskarżonego odpowiedzialnością za spowodowanie obrażeń u pokrzywdzonego. P. W. został oskarżony o dokonanie rozboju na jego osobie wspólnie i w porozumieniu z P. D.. Zgromadzone dowody w całej rozciągłości potwierdzają to, że oskarżony i P. D. działali „razem”, tzn. mając zamiar dokonania zaboru wartościowych przedmiotów należących do pokrzywdzonego, wzajemnie akceptowali swoje działania zmierzające do osiągnięcia tego celu. Skoro tak, oznacza to, że obaj ponoszą odpowiedzialność za całość przestępnej akcji: nie tylko za działania własne, ale i za te czynności, które w ramach porozumienia, faktycznie podjęła druga osoba. Niezależnie od powyższego wskazać należy, że w świetle zgromadzonego materiału dowodowego i tak najbardziej prawdopodobnym wydaje się, że to właśnie oskarżony zadał pokrzywdzonemu cios w głowę skutkujący powstaniem obrażeń opisanych w akcie oskarżenia. Z zeznań pokrzywdzonego wynika wszak, że to on szedł za nim.

Generalnie niezasadne okazały się również zarzuty kwestionujące prawidłowość kwalifikacji prawnej, którą sąd meriti przyjął, dokonując prawnej oceny zachowania oskarżonego.

Argumentacja skarżącego nie przekonuje, by zasadnym było kwalifikowanie czynów przypisanych oskarżonemu w pkt I, IV, V i VI wyroku jako wypadków mniejszej wagi z art. 283 kk. Wartość skradzionych rzeczy należy oczywiście brać pod uwagę dokonując oceny społecznej szkodliwości czynu skierowanego przeciwko mieniu, jednakże okoliczność, że jest ona - jak w przedmiotowej sprawie - stosunkowo niewysoka, nie może automatycznie przesądzać o tym, że stopień społecznej szkodliwości czynu sprawcy również jest niewielki. O uznaniu za wypadek mniejszej wagi czynu z art. 279 kk - tak, jak każdego innego - decyduje wszak całościowa ocena zarówno przedmiotowych, jak i podmiotowych znamion, ze szczególnym uwzględnieniem tych elementów, które są charakterystyczne dla danego rodzaju przestępstw. Innymi słowy: miarodajny jest ostateczny bilans wynikający z oceny wszystkich znamion przedmiotowych i podmiotowych danego czynu, pozwalający stwierdzić, iż konkretny czyn cechuje się niewysoką społeczną szkodliwością. Całkowicie pominięte przez skarżącego okoliczności popełnienia przestępstw oraz stopień winy oskarżonego, który z łatwością decydował się na naruszenie po raz kolejny prawa własności innych osób, przesądzają natomiast w istocie o tym, że czyny jego nie cechowały się społeczną szkodliwością niższą, niż w wypadku typowej kradzieży z włamaniem. W każdym z wypadków oskarżony w pełni świadomie, bez żadnego zasługującego na uwzględnienie powodu, decydował się na zdobycie środków finansowych kosztem naruszenia prawa własności innej osoby. Popełnienie czynów następowało w realizacji uprzednio powziętego planu wzbogacenia się w ten sposób. Oceniając skutki jego działań stwierdzić należy, że wartość skradzionych przedmiotów była wprawdzie stosunkowo niewielka, jednak czyny te narażały pokrzywdzonych na konieczność przeprowadzenia, obiektywnie rzecz biorąc, kosztownych i czasochłonnych napraw samochodów.

Rację ma natomiast skarżący twierdząc, że sąd błędnie uznał, iż w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu w pkt VI wyroku (usiłowanie kradzieży z włamaniem na szkodę M. J.) uwzględnić należało art. 288 § 1 kk. Art. 279 § 1 kk co do zasady nie pozostaje w zbiegu kumulatywnym z art. 288 § 1 kk. W sprawie faktycznie brak było natomiast jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że dla oddania pełnej kryminalnej zawartości czynu konieczne było dodatkowe wyeksponowanie w kwalifikacji prawnej faktu, że usiłowana kradzież z włamaniem - stanowiąca przecież odrębny typ czynu zabronionego skonstruowany przy uwzględnieniu faktu, że zabór przedmiotu dokonywany jest w tym wypadku z usunięciem przeszkody materialnej - spowodowała zniszczenie mienia pokrzywdzonej. W toku postępowania ogóle nie zostały poczynione ustalenia co do wartości mienia, do którego zaboru zmierzał wówczas pokrzywdzony. Co więcej - z porównania okoliczności innych podobnych czynów przypisanych oskarżonemu zaskarżonym wyrokiem wynika, że wartość mienia zniszczonego w tym wypadku przez niego nie odbiegała od szkód, jakie spowodował w pozostałych sytuacjach, gdzie również wybijał szyby po to, by dostać się do wnętrza aut. Mając na uwadze powyższe, sąd odwoławczy dokonał korekty kwalifikacji prawnej poprzez wyeliminowanie z podstawy prawnej skazania art. 288 § 1 kk oraz art. 11 §

1 kk, a z podstawy prawnej wymiaru kary - art. 11 § 3 kk.

Jeśli chodzi natomiast o czyn z pkt VII wyroku - o czym już była mowa - sąd orzekający stosownie do poczynionych ustaleń, z których wynikało, że oskarżony dokonał rozboju na osobie W. K. wspólnie i w porozumieniu z P. D., przypisał mu popełnienie czynu kumulatywnie kwalifikowanego z art. 280 § 1 kk w zb. z art. 157 § 2 kk.

W pełni zaaprobować należało też orzeczenie o karze wymierzonej oskarżonemu w zaskarżonym wyroku. .

Za rażąco surowe w rozumieniu art. 438 pkt 4 kpk nie sposób uznać kar jednostkowych pozbawienia wolności wymierzonych oskarżonemu. Określając ich wysokość. Sąd Rejonowy trafnie - przy uwzględnieniu całokształtu kryteriów z art. 115 § 2 kk - ocenił stopień społecznej szkodliwości poszczególnych czynów, stopień jego zawinienia, jak również należycie uwzględnił wszystkie inne okoliczności mające wpływ na wymiar kary. Przesądzające znaczenie dla wymiaru kary zasadnie przydał przy tym uprzedniej kilkakrotnej karalności oskarżonego, w tym przede wszystkim za czyny podobne do będących głównym przedmiotem niniejszego postępowania. P. W. lekceważył zapadłe orzeczenia.

Jest osobą niepoprawną, mimo młodego wieku w znacznym stopniu zdemoralizowaną. Jako należycie odzwierciedlająca okoliczności zdarzenia i te dotyczące osoby oskarżonego, zmiany – mimo dokonanej korekty kwalifikacji prawnej - nie wymagała również kara za czyn przypisany oskarżonemu w pkt VI wyroku.

Sąd I instancji trafnie orzekł także o karze łącznej. Kara 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności ukształtowana przy skorzystaniu z zasady mieszanej z przewagą zasady absorpcji jest karą należycie wyważoną. Właściwie odzwierciedla ona nie tylko charakter związków podmiotowo-przedmiotowych zachodzących pomiędzy poszczególnymi czynami przypisanymi oskarżonemu, ale fakt dopuszczenia się przez niego w krótkim okresie czasu objętym aktem oskarżenia aż kilku przestępstw, stanowiący negatywną przesłankę prognostyczną.

Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylecia wyroku z urzędu.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono w oparciu o przepisy § 14 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk sąd zwolnił oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a wydatkami poniesionymi w tym postępowaniu obciążył Skarb Państwa uznając, że przemawia za tym jego sytuacja materialna oraz orzeczona kara pozbawienia wolności.